

Izhaja vsako sredo in petek.
Stane za celo leto 15 L
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »
Za inozemstvo celo leto lir 40.
Na naročila brez do poslani naročnine se ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik: Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št 84

V Gorici, v petek 25. novembra 1927

Leto X.

Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Oglasi se računajo po dogovoru in se plačajo v naprej. — List izdaja konsorcij »Gor. Stražec«. — Tisk Katoliške tiskarne v Gorici, Riva Piazzutta št. 18.
Uprava in uredništvo: ulica Mameli št. 5. (prej Scuole).
Telef. int. št. 308.

Nevšečni pojavi.

Večkrat smo že pisali o naši slovenski vasi in s toplo besedo prikazali njene prikupnosti. Danes hočemo opozoriti na nekatere nerodnosti, ki so se zlasti v zadnjem času začele šopiriti po naših vaseh. Tožili so nam radi njih fantje iz Vipavske doline.

Vino je pospravljeno in kipi po naših kletih. Kak sodček se tudi proda. Mnogo se ga pa izpije, mnogo preveč in po nepotrebnem. Vino čaka kupca in moti gospodarja in družino. Kaj čuda, če se ga izpije po 10—20 hl in še več letno! Pred vojno ni bilo te zapravljeve razvade. Vino smo lepo poprodali in shranili v skrivnem kotu kleti kako malenkost za velike praznike. Sedaj se pa raztočava zlata kapljica brez vsakega premisleka in kar na debelo. Zato srečaš zvečer marsikje gruče nadelanih fantov, katerim se moraš že od daleč ogniti. Vpijejo in kričijo, da njihovi glasovi že niso več človeški. Če pa pojejo, te je sram, da jih slišiš. Teden ne preide, da se fantje, pa tudi možje, ne pograbi, da teče kri, a drugi dan imajo opravka orožniki, odvetniki pa zaslužek. Dogodilo se je celo, da so pijani fantje mirno mimoidočega človeka napadli in ga hudo pretepli. In bila so pota na županstvo in poravnava z odlašili: nepotrebnosti izdatki za neumnost in kaznjivo lahkomiselnost.

S popivanjem gre roko v roki plesno norenje. Z radostjo v srcu smo že upali, da se nam bo posrečilo zatreti ples po naših vaseh. Mnogokje so že prevladovali pametni in uvidevni fantje, ki so že skoro docela omejili plesne razvade. Sedaj, ko pijančevanje in ponočevanje vničujejo vsako resno in trezno delo, so se začele razmere zopet slabšati. Plešišče postaja zopet svetišče za premnoge fante in dekleta.

Da, tudi dekleta marsikje niso taka kot bi morala biti. Harmonika, četudi hreščeča, jim igra tako vabljivo, da pozabijo na ves svoj de-

kliški ponos in se hité ponujati. Pa tudi drugače so vse njihove misli le preveč obrnjene na zunanost. Kaka bo frizura, kako kratko bo krilce, kako prozorne nogavice, kakšni čevlji, to so skrbi, ki jim lomijo glavo. Poučna, zanimiva knjiga, dober časopis, to ni nič po njihovem okusu. Izobrazba duha in požlahtnenje srca jim je deveta briga. Tudi skrb za mlajše bratce in sestrice jim je zelo nadležna. Če bodo znali svoj materni jezik, če se bodo naučili pravilno pisati in brati, če bodo postali zavedni in značajni člani našega ljudstva, to jim ni prav nič pri srcu. Usoda njihovih družin jih pusti povsem hladne in za dolžnosti, ki jih imajo do svojega rodu, se prav nič ne menijo. Kakšna bo naša bodočnost, če se nam vse naše ženstvo tako zmaliči, ni težko uganiti.

Povrh vsega se je vgnezdila v naše vasi še izseljeniška bolezen. Vse hoče v Ameriko, vse je omamljeno od hrepenenja po zlatem novem svetu. Pri večini je potreba po izselitvi zelo dvomljive sorte. Lahkomnost po hitrem obogatitvi jih vabi in goni. Saj že doma niso bili za nobeno resno delo in so se zgubljali samo za plesi in sličnim norenjem. Pa je prišlo pred tednom pisimo iz Argentine: »Teško je tukaj življenje; le ko bi mogel bi se spet vrnil,« je potožil neki fant. Neko dekle pa: »Povejte domačim, da smo morali dva meseca čakati, preden smo si dobili mesto! Bili smo že vsi sestrčani in obupani in smo stopili v službo, samo da smo si ustvarili možnost skromnega življenja. Posebno moški naj ne hodijo dol.«

Še več sličnih nevšečnih pojavov, ki se širijo po naših vaseh, bi lahko navedli, toda naj za danes končamo. Želimo samo, da bi naše trpke besede ne našle na gluha ušesa. Če si jih bodo vzeli k srcu vsaj deloma vsi oni, ki se jih tičejo, potem bo pogled v naše vasi radostnejši in vera v bodočnost bo zopet krepka in neporušna.

Kaj se godi po svetu?

Sovjetska Rusija se presnavlja.

Svetovno časopisje se bavi v zadnjem času prav pozorno s političnimi dogodki, ki se odigravajo v sovjetski Rusiji. V okrilju komunistične stranke, neomejene gospodarske ruske države, so izbruhnili v tekočem mesecu siloviti spori med voditelji. Trocki, eden izmed najuglednejših prvakov komunizma, zvest prijatelj in sodelavec pokojnega Lenina, je bil izključen iz stranke in z njim je bil izločen tudi bivši predsednik III. internacionale Sinovjev. Ista usoda bo zadela v kratkem celo vrsto komunističnih voditeljev, ki so bili takisto najožji sotrudniki Lenina in so si stekli velike zasluge za ustanovitev sovjetske republike. Sem spadajo znana pisatelja Karel Radek in Preobraženski, ruski poslanik v Rimu Kamenov, bivši poslanik v Parizu Rakovski in drugi.

Ko človek bere take vesti, vidi takoj, da gre tu za velike stvari. To niso majhni, osebni prepirčki, ampak globokosežne načelne razlike,

ki delijo rusko delavstvo v dva sovražna tabora.

Kmet in komunizem.

Kdor hoče pravilno presoditi našnji spor, mora iti nekoliko nazaj in iskati v preteklosti prave korenine sedanje krize. Boljševiki so prišli na čelo države z odločno voljo, da izvedejo v vsem socialnem življenju komunizem. Izdali so leta 1919. zakon, s katerim so odpravili osebno lastnino na zemlji in proglasili, da je vsa zemlja last države. Kmetje so postali najemniki komunistične republike. Izgubili so pravico prodajati in kupovati zemljo in prepuščati v testamentu svojim otrokom posestvo. Ker je bila država izključni lastnik kmečke zemlje, je smela ona kmetu tudi zemljo kadar koli odvzeti in jo dati drugemu in v zakonu je bilo določeno, da se bo zemlja vsako toliko let na novo delila med kmete. Kmet ni smel prodajati svojih pridelkov, kajti trgovina je bila prepovedana. Od tega, kar mu je rodilo polje, si je smel obdržati gotovo mero za

lastno družino, drugo je moral oddati državi. V zameno bi bil moral dobiti kmet od vlade obleko in obutev, orodje in umetna gnojila, sploh vse, kar potrebuje poljedelec iz mesta industrijskih izdelkov.

Tako je bilo napisano v zakonih. Resnično življenje je pa bilo drugačno.

Krvavi kmetijski upori.

Ruska industrija, iz katere so bili izgnani stari podjetniki in inženirji, in ki je bila postala tudi državna lastnina, je v tistih letih strašno propadala. Delavstvo, navajeno do leta 1917. le na pokorščino, ni bilo sposobno voditi samostojno industrijskih veleobratov. Prej je skrbel za disciplino v tovarni kapitalist in delavca, ki ni hotel dobro delati, je kratkomočno odslovil. To je bila trda disciplina kapitalizma. Ko so bili kapitalisti pregnani in je zginil njihov pritisk, bi bila morala stopiti v tovarne nova disciplina. Ne več disciplina strahu pred podjetnikom, pač pa prostovoljna disciplina svojbodnih ljudi. Za novo disciplino socializma ruski delavci pa niso bili zreli. Manjkala jim je za to moralna vzgoja. Neposlušnost, nered in pa nesposobnost so ugonobili produkcijo ruskih tovarov.

Država ni imela orodja, ni imela obleke in obutve, ni imela gnojil, da bi jih delila kmetom. Kmetje so spoznali, da za svoje pridelke ne dobe nič ali skoraj nič v povračilo od vlade. Kdo bi dajal žito in krompir ter živino brezplačno državi? Kmetje so se začeli upirati, odrekli so vladi žito, skrivali pridelke in ko so se prikazali v vasi boljševiški oddelki, da odnesejo živež in odpeljejo živino, so jih kmetje sprejemali z vilami in krampi in stresljali nanje. Leta 1920. in 1921. je bilo po ogromni Rusiji nešteto kmečkih uporov, ki jih je komunistična vojska udušila v krvi. Toda v Rusiji obstoji 80 od sto prebivalstva iz samih kmetov, industrijski delavci tvorijo le neznatno manjšino. Nepregledne kmetске množice ruske države so začele s pasivnim odporom. Obdelovale so le toliko zemlje, kolikor je bilo potrebno za lastno preživljanje, in odrezale mesta in industrijska središča od živeža.

Zmaga kmetov.

To nekrvavo, a strašno orožje je začelo kmalu učinkovati. Leta 1921. je nastala v Rusiji velika lakota, v mestnem prebivalstvu je začelo sumljivo vreti. Komunistična vlada je bila v nevarnost, da se zruši. Lenin, ki je bil pameten in odločen mož, je spoznal, da mu ne preostaja drugo, nego da pred kmeti kapitulira. Brez obotavljanja je oznanil splošen umik komunizma na kmetih. Izšli so zakoni o tako zvani »novi gospodarski politiki«. Kmet je postal gospodar svojih pridelkov, zakaj komunistična vlada mu je priznala pravico, da jih lahko svobodno razprodaja. Odslej daja ruski kmet žito le proti plačilu in tudi zemljo smatra za svojo lastnino, ki se je nihče ne sme dotikati.

Posledica »nove gospodarske politike« je bila ta, da so kmetje začeli na novo obdelovati zemljo in da se je proizvodnja dvignila. S tem je pa raslo kmečko bogastvo in na deželi so se pojavljali v vedno večjem številu srednji in veliki po-

sestniki, stvoril se je stan premožnih in neodvisnih kmetov. Ta plast trdnih kmetov prevzema polagoma vodstvo na deželi v svoje roke in pričakovati je, da bodo vedno odločnejše zahtevali tudi politične pravice v državi.

Ako bi si milijonske množice ruskih kmetov priborile v političnem življenju enakopravnost, bi kmetje, ki tvorijo štiri petine prebivalstva, imeli prav kmalu pri vodstvu države prvo besedo in s tem bi bilo diktature industrijskega delavstva konec. To bi pomenilo pa tudi konec komunizma v Rusiji.

Trocki in Stalin.

Okoli tega važnega in usodnega vprašanja se vrta ves boj ruskih komunistov. Dva moža si stojita v Rusiji nasproti: Trocki in Stalin. Stalin je zastopnik vlade, Trocki predstavnik opozicije. Trocki očita Stalinu, da podpira bogate kmete, da pomaga trgovcem, ter spravlja tako v nevarnost komunistično revolucijo. S pomočjo vlade — pravi Trocki — se krepi protidelavski kmečki stan in se manjša moč proletariata. Trocki zahteva zato brezobziren boj proti kmečkim bogatašem, zahteva, naj se na kmete naložijo veliki davki, da se s tem denarjem razmahne državna industrija, ki bo zaposlila nove množice delavcev, na katere se edino lahko opira komunizem. Ravno tako oster boj je treba voditi proti trgovcem. Ako se ne vodi taka politika, se bodo stvorile polagoma izven komunizma mogočne socialne plasti, ki bodo potisnile ob tla vladajoči industrijski proletariet.

Stalin se brani, kakor more, a težko mu je dokazati, da je njegova politika na kmetih komunistična. Prejasno je namreč za vsakogar, da se nahaja komunizem na deželi v popolnem umiku. Z druge strani pa ni mogoče, da bi Stalin in sovjetska vlada ponovila napake, ki so jih delali komunisti v začetku revolucije. To bi ne pomenilo nič drugega, kakor izzvati še enkrat boje z ogromno večino ruskega prebivalstva in konec bi bil najbrž isti kakor leta 1921. Po započeti poti je treba torej iti naprej, sicer pride komunistična vlada zopet v nevarnost, da propade. Za ruski komunizem je pa največja žalost, da ne morejo niti s politiko Trockega in niti z ono Stalina trajno zastaviti pohoda kmetijskih množic v politično življenje države. Ako bi sledili politiki Trockega in začeli pritiskati kmete, bi zanetili nove upore in trdovratne kmečke mase bi končno najbrž zmagale ter vzele komunistični stranki oblast iz rok. Težko si je namreč misliti, da bi štiri petine ljudstva za stalno podlegle neznatni manjšini delavcev. Ako pa obvelja Stalinovo stališče, se bodo kmetje polagoma gospodarsko krepili, z blagostanjem bo rasla njihova izobrazba in politična sazmozavest in komunisti bodo prisiljeni, dajati kmetom vedno večje državljanske pravice. Vlada se bo morala pri vodstvu države ozirati vedno bolj na interese in mišljenje kmetov in ako se bo hotela ohraniti na krmilu, bo morala vedno bolj popuščati in se postopoma oddaljevati od komunističnega programa. Ta razvoj bi bil sicer bolj počasen, a uspeh bi bil z leti isti: kmečka

večina bi udarila Rusiji kmečki značaj, kar pomeni gotovi konec komunistične diktature.

Borba za napredek.

Stalin se bori danes z vsem državnim aparatom proti opoziciji Trockega. Policijo in sodnijo je poslal v boj zoper svoje nasprotnike. Kljub temu je Trockemu uspelo, da je organiziral svojo strujo med delavskimi množicami, da se je uveljavil krepko v komunistični stranki. Začetkoma je bilo sicer delo trdo, sestanki so se vršili tajno po gozdovih, časnikih in letake je moral tiskati v tiskarnah, skritih pred očmi policije pod zemljo, toda vladi vendar ni uspelo, da bi pokret preprečila. To je popolnoma nov pojav v komunistični Rusiji. Za ruske komuniste je namreč veleizdaja in zločin proti republiki, ako kdo javno kritizira vladno. Po zakonu je dovoljena samo ena stranka, in ta je komunistična, časopisi ki niso vladni, so prepovedani, kdor bi skušal ustanoviti v komunistični stranki kako strujo, tega stavijo pred sodišče. Da se je pa kljub strogim kaznim vendar ustanovila močna opozicijska organizacija proti sovjetski vladi, je za politično življenje Rusije zgodovinskega pomena.

Ako bi se posrečilo Trockemu, da reši skozi vse viharje vladnega preganjanja svojo neodvisno organizacijo, bi napočila s tem nova doba moderne Rusije. V Rusiji bi imeli dve stranki, imeli bi svobodo tiska, imeli svobodo mišljenja in s tem bi dobile sile ruskega naroda prost razmah. Kjer sta dve stranki, nastane lahko tudi tretja, in v Rusiji bi nastala svobodna tekma, kakor v državah zapadne Evrope.

Podrl bi se poslednji zid, ki loči slovensko Rusijo od ostalega sveta in veliki ruski narod bi stopil kot enakovreden član v družino velikih svobodnih držav, kar bi bila velikanska pridobitev za vse slovanstvo.

Okno v svet.

Konkordat med Prusijo in Vatikanom.

Pogajanja glede konkordata med Prusijo in Vatikanom so že deloma zaključena. Dosegli so sporazum v važnejših osnovnih vprašanjih. Konkordat utedne biti podpisan prihodnje leto.

Maurice Leblanc:

Skrivnostno oko.

(Doživljaji Arsena Lupina.)

»Ste li govorili s Prasvillom?«

»Je šel na dopust. Toda nadzornik Blanchon, ki ima nalogo stražiti Daubrecqovo hišo, zatrjuje, da se ni nihče ukraedel noter.«

»Torej se nahaja,« nadaljuje Lupin, »kristalni zamašek v Daubrecqovi pisalni sobi in sicer na mizi.«

»Kako veste to?«

»Vem,« zavrne Lupin, ki ni zabil Sebastianovih namigavanj. Govorjenje je Lupina utrudilo, zato reče Klarisi:

»Prosim vas še za dva, tri dni odloga. Danes je ponedeljek, četrti marec, pojutranjem, v sredo, bom že spet na svojem mestu. Bodite gotovi, da bomo imeli potem uspeh.«

Klarisa je molčala in ga je čez trenotek pustila samega.

Naslednje jutro se je čutil še slabega. Na sredo pa se je uprl, ko je zdravnik zahteval, naj ostane v postelji še do konca tedna. K temu je Lupina še bolj podžgalo Klarisino pismo: »Dobila sem sled za Daubrecqom.« Časopisi so pa prinesli vest, da so zaprli markiza Albufexa, ki je kompromitiran v kanalski aferi.

Vladna kriza v Belgiji.

V belgijskem ministrskem svetu je nastalo nesoglasje radi preuredbe armade. Ker se ministri nikakor niso mogli zediniti, so podali ostavko. Kralj je pooblastil dosejanega ministrskega predsednika Jasparja, naj sestavi novo vladno. Jaspar je krizo že rešil. Vlado je sestavil iz katoličanov, liberalcev in krščanskih demokratov. Iz prejšnje vladne koalicije so odpadli socialisti.

Sovjetska delegacija za razorožitveno konferenco.

Poročali smo že, da se bo v začetku decembra vršila v Švici velika konferenca za razorožitev in da se je bo udeležila tudi sovjetska Rusija. Sovjetska vlada je že sestavila delegacijo. Načelnik je Litvinov (namestnik Čičerinov), člani pa so: Lunačarski (komisar za prosveto), Ugarov in Pugačev (namestnik načelnika generalnega štaba). Delegacija bo spremljala številno strokovno uradništvo.

Križi in težave španskega tiska.

Španska vlada je naložila listu »Libertad« 3000 peset globe. Glavni urednik je namreč predložil cenzuri iztis lista, v kateremu je bila vest o ukinitvi špansko-kitajske pogodbe. Tista vest je imela naslov: »Današnji Španci. Niti Kitajci se nas ne bojijo.« List je bil kaznovan, kljub temu, da naslov ni izšel, temveč je bil samo predložen cenzuri.

Marinković o zunanji politiki.

Jugoslovanski zunanji minister dr. Marinković je v sredo 23. novembra odgovoril na interpelacijo opozicije glede zunanje politike. Dotaknil se je razmerja Jugoslavije do Francije, Italije, Anglije, Bolgarske in Romunije. Rekel je, da pogodba s Francijo nima nikake napadalne osti. O Italiji je izjavil, da v teku svojega ministirovanja ni opazil nobenega znaka, ki bi dokazoval, da hoče Italija Jugoslavijo obkrožiti in osamiti. Po Marinkovićevem govorom so govorili še Pribečević, Radič in Jovanović.

Jugoslovanski državni proračun.

Finančni minister dr. Marković je predložil skupščini proračun za leto 1928.—29. Proračunu se deli — po češkem vzorcu — v dva dela: splošnodržavni in proračun državnih podjetij. Prvi del ima primanjkljaj, drugi je visoko aktiven. Celoten preostanek znaša 2.206.670.560 dinarjev.

Ruska opozicija.

Pri pogrebu sovjetskega diplomata Joffeja, ki se je, kot smo zadnjič poročali, ustrelil, so poleg Čičerina in drugih vladnih zastopnikov kot govorniki nastopili vsi voditelji opozicije: Trocki, Zinovjev, Kamenev in Rakovski. Znamenit je govor Trockega, ki je rekel, da hoče posnemati Joffeja v življenju in ne v smrti, da hoče vedno ostati prepričan leninist in marksist.

DNEVNE VESTI.

Vsi naj čitajol

Prijatelj nas je opozoril, da je po nekaterih naših hišah vdomačena sledeča nepravilna navada: Ko pride v hišo »Goriška Straža«, se je polasti hišni gospodar, ki jo prebere od začetka do konca, ostali člani družine pa ne pogledajo. To ni prav. Skrbeti moramo, da bo vsak odrasel član družine list prečital. Res je, da ne zanima vse vsakogar, toda koristno in dobro je, da se človek pouči tudi o stvareh, ki se mu prvi hip ne zdijo zjemljive. S tem se izobrazuje. Zlasti pa je treba, da se člani družine medsebojno obozarjajo na članke in sestavke, ki so prav posebno namenjeni materam ali očetom ali hčerkam ali sinovom. Le na ta način doseže »Straža« svoj cilj.

Vreme.

Južno in deževno vreme zadnjih dni je skoro docela spravilo sneg, ki je bil tako visoko zapadel. Vsled tega so vode silno narasle. Zlasti Soča je dosegla zopet izredno višino in je v zgornjem in spodnjem delu prestopila bregove in napravila precej škode. Tudi razne reke po severni Italiji so vsled novih naličvov in kopnečega snega močno porasle in marsikje poplavlile obrežje.

Živinski trg v Gorici.

Včeraj v četrtek 24. t. m. je bil v Gorici živinski trg. Na ponudbo je bilo mnogo živine in je prišlo tudi mnogo ljudi, kupčija je bila pa vseeno slaba. Cena goveje živine je bila naravnost porazna in tako nizka, da bi človek dobil kmalu več za samo kožo kot za celo žival. Edino mladi prašički so bili precej v ceni in je bilo živahno povpraševanje po njih.

Prošnja za pomoč.

Dne 12. junija 1927 je pogorela hiša posestnika Petra Šuligojca iz Lokovca hšt. 240. Zgorela je tudi vsa premičnina. Ker ni bil zavarovan, se tem potom obrača na usmiljenje.

Glede tajnega delovanja opozicije so sovjetske oblasti odkrile nove podatke. Neki Kuzovnikov, bivši tajnik opozicijske stranke, je izročil vladi zbirko listin, ki dokazujejo, da je opozicija imela že v začetku l. 1926. svojo lastno organizirano stranko in svoj lastni osrednji odbor. Kuzovnikov je trdil, da opozicija ni notranje enotna in da radi tega še ni dosegla tistih uspehov, kot bi jih bila sicer.

Bratianu umrl.

Ivan Bratianu, ministrski predsednik in diktator Romunije, je včeraj nenadoma umrl. Imel je 64 let. Novo vladno je sestavil njegov brat Vintila Bratianu. Vendar je gotovo, da je z Bratianom diktatura legla v grob.

Konferenca primorskih škofov.

V četrtek 24. t. m. so se v nadškofijskem dvorcu v Gorici sestali primorski škofje na posvet. Konferenca se udeležujejo Nj. Prevzvišenost knez in nadškof goriški, tržaški škof mons. Fogar in poreški škof Pederzoli. Zadrski škof včeraj ni mogel dospeti, in sicer radi viharnega morja. — Vladikam naše spoštljive pozdrave!

Zbrani spisi Ivana Cankarja.

Šesti zvezek zbranih spisov Ivana Cankarja, ki bo obsegal knjige »Ob zori«, »Življenje in smrt Petra Novljana« ter »Hišo Marije Počmočnice«, se sedaj dotiskuje in bo od 2. decembra v knjigarnah na razpolago. Ta dan ga Nova založba začne razpošiljati tudi odjemalcem, ki so naročili vso serijo.

Omejitve nakupa obmejnih nepremičnin.

Načrt jugoslovanskega finančnega zakona za bodočo proračunsko leto vsebuje tudi določbo, da inozemski državljani ne morejo kupiti nepremičnin (zemljišča, poslopja) v 50 km širokem obmejnem pasu, ako niso prej dobili dovoljenja od vojnega in notranjega ministrstva. Italijanski poslanik Bodrero je menil, da je ta določba naperjena predvsem proti italijanskim državljanom v Dalmaciji. Radi tega je pri zunanjem ministru odločno protestiral.

ri. Daubrecq se je torej že maščeval. To pa je bil spet dokaz, da se dokumenti še nahajajo na Daubrecqovi mizi. Lupin je brž sedel z zdravnikom v avtomobil in oddrhal proti Parizu. V bližini Lamar-tinovega nabrežja se je poslovil od doktorja. Tu sta že čakala nanj Grogard in Le Ballu.

»Kako je z gospo Mergy?« ju brž vpraša.

»Včeraj je spet nismo videli. Toda sporočila nam je, da je videla Daubrecqa, ko je šel iz hiše svojih sestričen in stopil v kočijo. Zapolnila si je tudi številko kočije.«

»Sicer ni nič novega?«

»Paris-Midi« poroča, da si je markiz Albufex preteklo noč v ječi žele prerezal. Baje je Albufex napisal pred smrtjo dolgo pismo, kjer dolži Daubrecqa, da je kriv njegove smrti in na dolgo razlaga, kakšno vlogo je igral Daubrecq v kanalski aferi.

»Je to vse?«

»Ne. Isti časopis piše še, da bo predsednik republike bržkone v sredo sprejel Vaucherayeve in Gilbertove branitelje.«

Lupina je kar mrzlo oblilo.

»Gospodom se mudi,« je pripomnil. »Še teden dni in rabelj bo zamahnil. Dobro je Daubrecq spravi-

vil v pogon stroj pravice. Če ne bo Gilbertov zagovornik v sredo z drugimi listinami vred predložil predsedniku tudi liste sedem in dvajsetih, je Gilbert izgubljen.«

»Toda, mojster, vi obupujete.«

»Jaz? Nesmisel. Čez eno uro bo kristalni zamašek v mojih rokah. Čez dve uri bom govoril z Gilbertovim zagovornikom.«

»Bravo! Naj mi tu čakamo?«

»Ni treba!«

Ko se poslove, gre Lupin naravnost proti Daubrecqovi hiši. Stražnik ga ustavi:

»Gospod Nicole, ne?«

»Da, jaz sem. Ni gospoda nadzornika Blanchona tukaj?«

Nadzornik je bil v Daubrecqovi pisalni sobi.

»Gospod Nicole, naročeno mi je, naj se vam stavim popolnoma na razpolago in sem vesel, da vas morem osebno pozdraviti.«

»Se je kaj važnega pripetilo? Brž! Govorite!«

»Daubrecq se je vrnil!«

»Kaj pravite? Daubrecq se je vrnil? Je tu?«

»Ne, je šel spet proč.«

»In je bil tu v pisalni sobi?«

»Da.«

»Kdaj?«

»Danes zjutraj!«

»In ga niste zgrabili?«

»S kakšno pravico?«

»In pustili ste ga samega?«

»Da, na njegovo izrecno povelje.« Lupin je poblebel. Daubrecq se je vrnil po zamašek!

»Je dolgo časa ostal?« vpraša Lupin s prisiljenim mirom.

»Morda pol minute.«

»Pol minute? Ne več? Ob kakšni uri je bilo to?«

»Ob desetih.«

»Je-li tedaj že lahko vedel za Albufexov samomor?«

»Da. Opazil sem v njegovem žepu posebno izdajo »Paris-Midi«.

»Vam ni dal gospod Prasville posebnih navodil, če se Daubrecq vrne?«

»Ne; zato sem brž telefoniral na prefekturo in čakam odgovora.«

Lupin ga pa ni več poslušal. Sklepal je: Daubrecq je bil tu, torej je z njim vred zginil tudi kristalni zamašek. Ni še dobro končal te misli, že se mu je ena nova porajala: ali ni ta zamašek pustil kako sled za seboj? Na to si je lahko brž našel odgovor. Vsi predmeti na Daubrecqovi mizi so se Lupinu tako globoko vtisnili v spomin, da lahko brž zapazi, če manjka na mizi kak predmet. (Dalje.)

Novi francoski poslanik v Rimu.

Francoska vlada bo za poslanika v Rimu imenovala barona de Beaumarchais-a, ki je sedaj v službi z zunanjim ministrstvom v Parizu. Prejšnji poslanik Besnard je, kot znano, zapustil Rim.

Petrolejska vojna.

Med dvema največjima svetovnim petrolejskima družbama Standard Oil Company in Dutch Shell Company se že dolgo bje hud boj za svetovno nadvlado. Da bi uničila vpliv Shell Company-e v Evropi, je Standard Oil Company kupila v Rusiji 360.000 ton ruskega petroleja in je po nizki cenah vrgla na evropski in prednjazijski trg. Boj najbrž ne bo tako kmalu končan.

Kaj je novega na deželi?

Batuje.

Te dni smo imeli pri nas zopet dve poroki. Minuli teden se je poročil bivši podpredsednik društva ter član pevskega zbora g. Tone Birsa z gđ. Ido Vetrih. — Dne 23. t. m. se je pa poročil g. Anton Krušič z gđ. Ivano Remec, članico Prosv. društva in Marijine družbe. Obema paroma želimo obilo blagoslova in sreče.

Dornberg.

V soboto 19. t. m. so nastopili novo življenjsko pot Josip Berce in Fani Saksida, Marij Saksida in Režika Rijavec. Poroka obeh parov se je vršila s sv. mašo, pri kateri so svojim tovarišicam v slovo pele članice Marijine družbe. Novoročenci so bili delavni člani bivšega društva iz Dornberga, odnosno iz Zalošč. Večkrat smo jih videli na odru, a vedno med prvimi in najboljimi pevci. Na večer slavnosti nega dne so obema paroma pritrčeno zapeli domači fantje. V novem stanu jim želimo mnogo sreče in božjega blagoslova. *Tovariši.*

Cerovo.

Kakor drugod v Brdih je tudi naša duhovnija veliko trpela radi letošnje suše, toče, viharjev itd., kar je povzročilo revščino občanarjev. In mnogo vaščanov si je poiskalo delo v tujini, posebno v Franciji in južni Ameriki. — Naše ceste so tako razruvane od deževja, da kmalu ne bo mogoče več po njih hoditi. Občinska blagajna ima pa sušo. Lani smo morali nekatere poti popravljati za »božji lon«. Letos ravno tako, a to le za silo. — Vesele pojave pa opazamo, da so začeli

Skoro dozidana hiša se porušila.

V ulici Della Cappella, blizu nje nega vogala proti ulici Formica, so gradili zadnje tedne dvonadstropno hišo, last neke Terezije Cotola, ki ima javno hišo. V noči od 22. na 23. t. m. okrog 3.30 ure zjutraj je predramil sosede iz spanja težak ropot, podoben gromenju. Ko so šli ljudje po prvem strahu gledat, kaj se je zgodilo, so v svoje nemalo začudenje videli, da se je zidovje poslopja, ki je bilo sezidano do podstrešja, a še ne pokrito, zrušilo skoro v celoti. Ostala je samo ena stena, ki je pa tudi ulomljena. Škoda znaša okrog 40.000 lir. Hišo je zidal inž. Heiland. Sreča v nesreči je bila, da se je hiša porušila ponoči, da ni bilo žrtv.

kmetje gospodariti v smislu gospodarskih listov. Rabiti so začeli: soliter, amonijak, superfosfat itd. in ne brez uspeha. Pa tudi praktične gnojnične jame si skuša vsak napredni kmet napraviti, kar je vse velikega gospodarskega pomena. Lani smo imeli večerno šolo za odrasle mladino, kakor se zdi s pičilim uspehom. Tudi letos se »nekdo« poteguje za to, a se jih je vpisalo le kakih 15. Obiskuje jo pa le 6—7. Taka šola tudi stane denar in tega nimamo, da bi ga metali »skozi okno«. Nekateri verjamejo, da je ta šola brezplačna, toda lani smo morali davkariji odrajavati za tako šolo vsaki od 1—5 lir, kar je ljudi vznemirjalo. In letos se nam nudi tudi taka namera, ki nam čisto nič ne ugaja.

Lokovec nad Kanalom.

Dve nesreči. — V petek dne 18. t. m. se je obesil tukajšnji posestnik Janez Murovec, h. št. 200. Ponoči je neopažen vstal iz postelje ter izvršil grozno delo. Domači so ga našli zjutraj v podstrešju, kjer si je bil navezal vrv za sleme lastne hiše. Reče se je radi težkih družinskih in gospodarskih razmer gotovo omračil um, da si je poiskal tako žalosten konec. — Ravno istega dne smo doznali še za drugo nesrečo. Brzjav je donesel vest, da se je v Genovi smrtno ponesrečil 22 letni delavec Viktor Murovec, sin dobroznanega kmeta »Murovca«. Vsled domačega nesporazumljenja si je hotel poiskati zaslužka drugod, toda našel je kruto smrt. — Prizadetim družinama iskreno sožalje.

Volarje.

Kakor vsako leto, smo tudi letos, preteklo nedeljo, praznovali obletnico posvečenja naše cerkve. Že dolgo časa nismo imeli take slovesnosti kot letos. Vsa cerkev je bila okinčana s cvetjem. Med sv. mašo je pel mešan zbor. Niso si mislili naši občanarji, da naša mladina že toliko zamore. Zahvaljujemo se pevskega zbora, posebno pa dekletom, za njih trud. Fantje in dekleta le z veseljem po tej poti naprej!

Pečine.

Dne 13. t. m. je mirno v Gospodu zaspala Marija Pisk, roj. Leban, v starosti 66 let. Nad 14 mesecev je bila vedno v postelji, bolehalo pa je že prej dalje časa. Bela žena jo je rešila za vedno zemeljskega trpljenja in bolesti. Ob njenem grobu žaluje 5 sinov, šestega je vzela kruta vojna. Najstarejši sin je ku-rat v Lomu. Pogreb se je vršil 15. t. m. kljub slabemu vremenu in debelemu snegu ob številni vdeležbi domačinov. Naj podeli ljubi Bog blagi pokojnici večno plačilo, preostalim sorodnikom pa svojo tolažbo.

Štomaz na Vipavskem.

Po dolgem času smo tudi mi dobili dva nova zvana k prejšnjemu velikemu. Nova dva je vlila livarna De Poli v Vittorio Veneto, starega pa De Broli v Vidmu. Zvona sta lepo izdelana in okrašena z raznimi podobami in cveticami. V soboto 19. t. m. se je prvič čulo veselo pritrkovanje iz zvonika. — Pretekli teden je nepričakovano pritisknil mraz. Sivi Čaven je dobil belo odejo. — Našo občino nameravajo z več drugimi sosednimi občinami pridružiti k Ajdovščini.

Žapuže.

Mi Žapužci se pa res zelo po redkoma oglašamo v naši priljubljeni »Goriški Straži«. Mogoče si že mislite, da spimo spanje pravičnega. Toda ni res! Pri nas smo veseljaki! Kdo je nam par? Da bo tudi javnost vedela, kako se razvijamo in delamo za moralo ljudstva, moram poročati (dasi ne rad), da pri našem gostilničarju plešemo, pijemo, razbijamo nedeljo za nedeljo. Kaj zato, če mamice tožijo o pomanjkanju, o bedi, o propadu njih domov, samo da se mi zavrtimo in vžijemo lepo — v resnici pa umazano zabavo! Fantje! Kdaj se boste spametovali? Ali se v resnici ne zavedate, v kakšnem času živimo? Ali ne bo še konec tega grdega norenja? In vi, starši! Ali ne vidite svojih otrok, da stojijo že na robu propada? Ali ste tako kruti, da se

jih ne usmilite, da bi jih potegnili iz nevarnosti?!

Če to čakate — žal Bog — potem smo pogubljeni. — V našo vas smo dobili električno razsvetljavo. Njen tok prihaja iz fužin pri Šturijah.

Idrijske novice.

Prerani grob.

Oh, koliko mladih življenj pade pod kruto morilko — nesrečno sušico. Zopet je iz vrst krepko delujoče katoliške mladine smrt utrgala fanta, mladeniča v najlepši dobi 26 let — Feliksa Rupnika. Pokojnik je bil neutrudljiv član godbenega oddelka, tako da lahko rečemo — izgubili smo z njim mnogo, žal, mnogo. Orkester katoliške družbe je zgubil z blagim Feliksom res dobrega, izvrstnega violinista, ki ga bomo vedno bridko pogrešali. V violini je imel vse veselje in jo je tudi tako dobro obvladal, da bi bil marsikak večji mestni orkester lahko ponosen nanj. To so često naglašali strokovnjaki. Toda on se ni nikdar s tem ponašal, — nasprotno je ob neki priliki, ko je imel ponudbo, da bi bil menjal svoje delovanje in tudi precej zaslužil, odločno izjavil — *raje v katoliški družbi popolnoma zastoj, ko pa drugod za lep denar!* V tem smislu je tudi pokojni deloval skozi dobrih 8 let pri naši godbi in sicer zvesto, redno in z izrednim veseljem. Dasi ga je bolezen mučila že par let, ni odjenjal od delovanja. Težko delo čez dan, mučne skrbi radi nestalnega dela, ter končno še strašna bolezen in druge skrbi, vse to ga ni odvrnilo, da ne bi šel sleherni večer par ur k vaju. S kakim veseljem in točnostjo se je udeleževal še vaj za proslavo 70 letnice preč. g. msgrja. O boleznih ni sploh, razen materi, nikomur nič pravil! Vztrajal je, dokler mu je močna postava leko ličkaj udružavala. Le dober mesec ni delal, ležal pa le 10 dni in umrl. Bil je značajan fant, vesten in izredno marljiv tovariš. To je pokazal tudi pogreb v nedeljo 20. t. m. Udeležba je bila ogromna kljub slabemu vremenu. Pred hišo mu je cerkveni zbor lepo zapel in godba mu je igrala lepo žalostinko. Nato pa se je razvil sprevod. V cerkvi je zopet zapel moški zbor. Ob odprtem grobu se je v lepem kratkem govoru neki tovariš poslovil od njega, nato še prelepa »Vigred« ter zadnja žalostinka godbe in zemlja je padla na krsto.

Dragi Feliks! S solzami v očeh smo se odstranili od Tvojega groba. Zahvaljujemo se Ti iskreno za

Koledar

Goriške Mohorjeve družbe za leto 1928.

Vsako leto v novembru razpošilja Goriška Mohorjeva družba v svet svoje knjige. Kaj pomeni Mohorjeva družba za Slovence na splošno, nam je povedal nemški publicist Hermann Wendel. Kaj pa pomeni Goriška Mohorjeva družba za goriške Slovence, tega se moramo zavedeti sami.

Tudi letos je Mohorjeva družba izdala pet knjig. Za danes se ustavimo pri koledarju. Pisal ne bom ocene, saj bo ljudstvo sodilo, pisati hočem samo kratko poročilo. Ogledimo si ga najprej od zunanje strani.

Letošnji koledar je po obliki dokaj manjši od lanskega. Rekel bi, da mu zmanjšana oblika ni v kvar, nasprotno, koledar je z njo le pridobil na vrednosti. Postal je bolj priročen. Tudi naslovna slika in zglavja mesecev so nova. Prejšnja leta jih je slikal slikar Šaša Šantelj, letos pa je uredništvo pridobilo znanega umetnika Maksima Gasparija, ki je svojo nalogo dobro rešil.

O sliki svetih mož Mohorja in Fortunata ni da bi obširneje govoril, saj so si druga drugi več ali manj podobni. Glede zaglavij mesecev se mi pa zdi potrebno poudariti, da je bila misel o božjih potih zelo posrečena. Izbira bi bila seveda lahko tu in tam drugačna. Mesto kake istrske božje poti, ki je goriškemu ljudstvu manj znana (Lazaret pri Kopru), bi lahko imeli Vitovlje ali kako drugo božjo pot na Goriškem.

Vsebinsko koledarja je izredno mnogovrstna. Na 141 straneh dobiš povesti, pesmi, nabožne in poučne sestavke, življenjepise itd. — Smer je označena s člankom Ivana Rejca: Kako dobro je, če Kristus kraljuje. Nato sledi Trentarjevo poročilo o knjigi znamenitega hribo-lazca Julija Kugyja. Dr. Kugy je namreč v svoji knjigi »Aus dem Leben eines Bergsteigers« (Iz življenja planinca) opisal krasoto naših gora in s tem razširil njihov glas po vsem svetu. Trentar, ki je tudi sam znan hribo-lazec, je z okusom izbral iz knjige mesta, ki so posebno važna za naše kraje in naše ljudi, in jih prevedel v svojo drnato slovenščino. Ti odstavki so tako lepi, da jih človek dvakrat zaporedoma prebere z istim užitkom.

— Mohorov (pod tem imenom se skriva največji slovenski pisatelj naših dni) je objavil črtico iz priljubljene mu tolminske zgodovine. »Tolminski Tit Manlij Torkvat« dokazuje, da je naše ljudstvo vedno imelo velik čut za pravico. Franc Rupnik piše o »Češčanju nekaterih cerkvenih zavetnikov«. Nato sledijo letopis, srbska narodna pripovedka o dveh novcih v Gradnikovem prevodu, sestavki o naših možeh. Med temi poslednjimi se mi zdi najkrepkejši Abramov spis o Kreku. Lepa je Lovrenčičeva legenda v verzih o sv. Evstahiju, važna je papeževa poslanica v čast sv. Cirilu in Metodu. Na koncu koledarja pa je deklška greda, gospodarstvo, spis o pristojbinah, seznam sejmov in krajevnih imen itd. Med temi večjimi spisi pa je še mnogo manjših, ki obravnavajo razne strani javnega življenja primorskih Slovencev.

Koledar je bogato ilustriran. Nekaj novega in zelo lepega, dasi morebiti težko umljivega so posnetki Kraljevih slik v volčanski cerkvi. Brata Kralja sta med najmodernejšimi slovenskimi slikarji. Važno je dejstvo, da sta prve cerkve slikala baš po Goriškem. Ako uredništvo koledarja ni moglo letos, naj pa za

drugo leto pridobi kakega veččaka — umetnostnega zgodovinarja, ki bo stvarno ocenil Kraljeve slike po goriških cerkvah.

Končna sodba o koledarju je ta, da je izvrstno urejen.

Naj omenim še, kar je dejal znameniti pisatelj F. Finžgar o stanju lepe knjige v sedanjih časih (»Slovenec«, 26. oktobra 1927.):

»Bravca ene same knjige se bojim,« so trdili že stari Rimljani. Danes pa je doba, ko po vsem svetu ljudje bero vse in nič, to se pravi, ljudsko zlo po »ščegetanju ušes«, kakor pravi sv. Pavel, nasičajo časopisi, za dobro, tehtno knjigo gine smisel in zanimanje. V Londonu se proda tehtne knjige komaj od tri do pet tisočev, dočim kake športne ali zabavne plehke knjige prodajo do treh milijonov. Povsod isti znak časa. To površno, plitvo, nekako športno-mašinelno življenje je resna škoda za pravo kulturo. Mi ne smemo na to pot.«

Goriški slovenski človek bo dokazal, da se Finžgar moti in zdi se mi, da bo tega dokaza Finžgar sam najbolj vesel.

A. K.

Koledarček.

28. nov. ponedeljek, Gregor, p.
29. nov. torek, Demetri, m.
30. nov. sredo, Andrej, ap.
1. dec. četrtek, Natalija, d.
2. dec. petek, Hromacij, šk.
3. dec. sobota, Franc Ks., sp.
4. dec. nedelja, Barbara, m.

tovarištvo. Zapustil si nas in odšel po plačilo k Njemu, spomin na Te bo pa ostal med nami trajno. Mnogo smo ti dolžni za Tvoj obilni trud, zato se te hočemo pa stalno spominjati v molitvi. Spavaj sladko v Bogu, dragi Feliks! — Potrto mater in izvoljenko pa naj tolaži do bri Bog.
Tovariš.

Cerkvena glasba.

Za bližajočo se božično dobo priporočamo našim organistom in cerkvenim pevskim zborom sledeče skladbe, ki jih ima v zalogi Kato liška knjigarna v Gorici.

Slovenske skladbe.

Adamič Karlo, 12 adventnih pesmi;
Grum, 10 adventnih pesmi;
Premrl, 10 božičnih pesmi;
Sattner, Božičnice (6);
Premrl-Sattner, 2 božičnici za 2 ženska glasova;
Premrl-Sattner, 2 božični pesmi za sopr., alt solo, zbor in orgle.

Latinske maše

za 2 moška glasova:
Bottazzo, op. 148, Missa s. Francisci;
Mitterer, op. 18 a, Missa Nominis Jesu;
Perosi, Missa »Te Deum laudamus«; za 3—4 moške glasove:
Perosi, Messa a 3 voci d' uomo;
Gruber, op. 22, Friedrichsmesse (4 gl.);
Stehle, Preismesse »Salve Regina (4 gl.);
za 4-glasni meš. zbor:
Hladnik, op. 38, Missa solemnus;
Goller, op. 7, Missa s. Vincentii;
Goller, op. 8, Missa s. Stephani;
Gruber, op. 45, Kurze und leichte Pastoralmesse;
Gruber, op. 92, Weihnachtsmesse in G;
Kaim, op. 1, Missa s. Caeciliae;
Perosi, Missa patriarchalis.

Razne lat. skladbe.

Ebner, op. 52, 22 ofertorijev za vse večje praznike v letu (za sopr., alt, bas in orgle);
Hladnik, Te Deum (za meš. zbor in orgle);
Sattner, Te Deum (za meš. zbor in orgle);
Gruber, op. 216, Te Deum v A-mollu (za 1 ali 2 gl. in orgle).

Preludiji.

Rihovsky, op. 69, 50 božičnih preludijev;
Bonvin, op. 140, 56 preludijev (Večina Brosig-ovih);
Tregler, 100 preludijev;
Michalek, Weihnachtsalbum für Harmonium.

Valuta.

Dne 24. novembra si dobil:

za 10 franc. frankov	72.10 do 72.40	Lir
za 1 belg. frankov	253.75 do 257.75	"
za 1 švic. frankov	353.50 do 355.50	"
za 1 češ.-slov. kron	54.35 do 54.65	"
za 1 dinarjev	32.25 do 32.50	"
za 1 šterling	89.02 do 89.22	"
za 1 dolar	18.34 do 18.42	"
Novci po 20 frankov	70.50 do 72.50	"
za 10 avst. kron	0.0256 do 0.0262	"

Vojno odškodninske oblagacije dne 16. XI.: 71.50.

Tržne cene

dne 24. novembra 1927.

Česnik kg L 0.90—1; sveže zelje L 0.50—0.60; kisló zelje L 1.60; cvečača L 0.90—1.10; čebula L 0.90 do 1; navaden fižol L 1.80; fižol koks L 2.20; salata L 1—1.40; indivija L 0.50—0.60; krompir L 0.50—0.60; poradižniki L 0.90—1.10; sladka repa L 0.30—0.40; radič L 0.60—1.40; špinača L 0.60—0.70; zelena L 0.60 do 0.80; motovilec L 1.4—1.60; vrzote L 0.30—0.40; kostanj L 0.80 do

1.10; limoni kos L 0.15—0.20; jabolka kg L 1.40—2.20; maroni L 1.90—2.20; hruške L 1.60—2.80; sveže maslo L 14—15; presno maslo L 17—18; mleko liter L 1; med v satovju L 10; sladka smetana L 12; skuta L 4; jajca kos L 0.60—0.70.

Darovi.

Za Slovensko sirotišče: Prijateljem zapuščene dece v Štandrežu, ki so nam znova darovali poljskih pridelkov in nam tako pomagali, izrekamo srčno hvalo! Preplačila za knjigo: Gospod Luka 32 L. — Bog poplačaj!

ZAHVALA.

Povodom prebridke izgube naše predrage žene in mamice

MARIJE PISK

si štejemo v prisrčno dolžnost, da se naitopleje zahvalimo vsem, ki so nam na kakoršenkoli način olajšali bridke ure in pospremili pokojnico na kraj počitka. Bog plačaj vsem!

Pecine, 16. nov. 1927.

Zalujoči ostali.

VABILO

k rednemu občnemu zboru

»Ljudske posojilnice v Štanjelu, vpisane zadruge z neomejenim jamstvom«, ki se bo vršil dne 4. decembra t. l. po sv. maši v posojilniških prostorih.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Pregled in potrditev letnega računa 1926.
3. Volitev načelstva in nadzorstva.
4. Slučajnosti.

Ako ob določenem času občni zbor ne bo sklepčen, se bo vršil pol ure pozneje drug občni zbor, ki bo sklepal veljavno ne glede na število navzočih članov.

Načelstvo.

Lloyd Sabaude.

Prihodnje voznje:

v Severno Ameriko:

»Conte Rosso« 22. 11. 1927.
»Conte Biancamano« 11. 12. 1927.
Iz Genove v Njujork v 9. dneh;

v Južno Ameriko:

»Conte Verde« 17. 11. 1927.
»Maria Cristina« 24. 11. 1927.
»Principessa Giovanna« 13. 12. 27.
»Principe di Udine« 20. 12. 1927.
Iz Genove v Buenos Ayres v 13½ dneh.

v Avstralijo:

»Regina d'Italia« 20. 12. 1927.
Informacije daje in sprejema prednaročila na vozne listke za stopnik

F. Rosich, Gorica,
Via Contavalle št. 4.

FRANC SAUNIK

GORICA - VIA CARDUCCI 25 - GORICA

Velika zaloga kmetijskih strojev znamke Mayfarth, slamoreznice, plugov itd. šivalnih strojev in dvokoles Lastna mehanična delavnica

Elektromotor »Dinamo« 2.5 H.P. H.P. 220/240 voltov skoraj nov radi premembe toka je na prodaj. Naslov pove uprava »Goriške Straže«:

Kanarčke pristne »Harzseifert Edelroller« izvrstne pevce in samice prodam. Sv. Peter pri Gorici v Zadrugi.

Franc Prencis, izdelovatelj orgel in harmonijev v Solkanu se pripo-roča preč. duhovnikom in drugim za vsa v to stroko spadajoča dela in popravila. Pregledi brezplačno!

ZAHVALA.

Vsem, ki so nam ob prerani smrti naše preljubljene

SONJE

nudili blagohotnega sočustvovanja, možne utehe in sopomoči, posebno g.čni učiteljici Tonči Čubej za njeno vsestransko požrtvovalnost, darovateljem vencev, šopkov in cvetja ter plemenitim Velikožabelcem za tako obilno udeležbo ob zadnji poti naše nepozabne hčerke in sestrice, izrekamo tem potom našo najglobokejšo zahvalo. Bog plačaj!

Velike Žablje.

Globoko potrta družina Bratinova.

POZOR!!

Velika zaloga mrtvaških potrebščin 20% ceneje kot povsod drugod. J. Saksida, trgovec z mrtv. predmeti. Dornberg št. 3.

Bivša državna drevesnica pri Ru-deči hiši v Gorici ima na razpolago več raznovrstnih cepljenih dreves in jih prodaja po znižani ceni. Ne zamudite prilike!

PLJUČNE BOLEZNI

Dott. Cerretti

Radiologični kabinet je odprt:

v Vidmu: Via del Sale 15 (vse dni)
v Gorici: Via Barzellini 3 (ob sredi in petkih ob pop. urah).

Dott. Gius. Comel

specialist za bolezni v
ušesih, nosu in grlu,

bivši operator na univ. klinikah prof. Neumann-a in Hajek-a na Dunaju in assistent prof. Brunetti v oddelku za nosne in ušesne bolezni v mestni bolnišnici v Benetkah je odprl ambulatorij v Gorici, Via Garibaldi 11 (prej Teatro). Sprejema od 9-11 predp. in od 3-4 pop.

Prenosljivi gramafoni

v obliki kovčka ali pa za sobe, Decca z veliko zalogo plošč z modernimi slovenskimi pesmimi. Pritikline za gramafone, vzmet (peresa) in popravila v knjigarni WOKULAT Gorica Corso, Tel. 347

ZOBOZDRAVNIŠKI ATELIE

ROBERT BERKA

Gorica, sedaj Corso Verdi 36.

Laboratorij otvoren že leta 1918. Sprejema od 9. do 12. in od 2. do 6., ob nedeljah in praznikih od 9.—12.

Zavod Dr. BONCINA-FINETTI

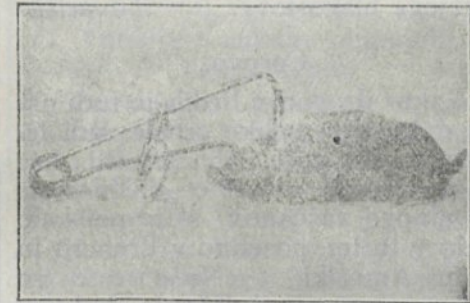
TRST, Via Fabio Filzi 23, V. n. Tel. 48-03

Zagotovljeno 3-dnevno zdravljenje

„ŠIJATIKE“

(Trganje v kolku)

Zdravljenje živčnega trganja v laktih in v bokih. — Sprejema od 10—12 in od 15—17.

Plačam najvišje cene za naravne kože vseh divjih živali v številu krte; strojenje in izdelovanje; prodaja pasti,

WINDSPACH, Via Carducci 6, GORICA

Zdravnik

za zobe in usta

Dr. LOJZ KRAIGHER

sprejema

v GORICI

Piazza della Vittoria št. 20

ACQUA DELL'ALABARD

proti izpadanju las.

Vsebuje kinin in je vsled tega posebno priporočljiva proti prehladu in za ojačenje korenin. Steklenica po 6 lir — se dobiva v lekarni Castellanovich, lastnik F. Bollafio, Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici, Via Carducci 9 pri Fiegel.

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon številka 50

Brzjavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavnica

Din. 50.000.000

Centrala LJUBLJANA

Rezerve

Din. 10.000.000

Podružnice in agencije: Brežice, Celje, Črnomelj, Gorica, Kranj, Logatec, Maribor, Metković, Novi Sad, Novomesto, Ptuj, Prevalje, Rakek, Sarajevo, Slovenjgradec, Split, Trst. Sezonska ekspozitura: Rogaška Slatina.

Vloge na knjižice po 4 1/2 %.

Vloge v tekočem računu lir ali dinarjev, (najugodnejše obrestne mere).

Nakup valut, čekov, deviz in obligacij vojne odškodnine (bonov) po najugodnejših cenah.

Nakazila v tu- in inozemstvo.

Borzni in ostali bančni posli.